Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dnę autē ⁊ causę s. ad p̄ tiora q̄ generant
⁊ ad p̄ora a q̄b gnant effectus. Ut sic his q̄
ultima s. ⁊ effect tm p̄ ꝗ mediū p̄ ē cnr. sic
q̄ his q̄ p̄ma s. ⁊ causę cm subsequntiū med
p̄ sinuentē. Ve medius aūt q̄ cū q; p̄ora s.
magis causę nōnant ⁊ minus effectus.
Quicūq; ū p̄ tiora s. magis effectus. ⁊ mi
nus causę ⁊ p̄ma causalissima. Et q̄ p̄ma s.
p̄ p̄ma. p̄mis effectus. ⁊ q̄ ultima s. aūt ul
tima causę ultimę. ⁊ ultima gnata ⁊ pri
ma gnanta. Primę aūt causę alię ēantę s.
⁊ q̄s in suo gnē p̄mę. alię medēantę. ⁊ q̄ unū
salt s. p̄mę. Quę cū in gnē suo p̄mę s.
ad aliq̄d p̄mę s. s; unū salt p̄mę ñ s. qm
⁊ si p̄cedunt q̄ subsecunt omia. Vnt cm ⁊
ipse aliq̄d quo p̄ tiores inuenant. qm
ñ p̄cedunt omia. In hac cū unū sitate
rerū omnū ita cuncta causalt coheren
tb aliq̄d p̄mū inuenit ut ex his omnib
nichil p̄ē possit. quō ipsū ex omib p̄ri
mū ē omnū. ⁊ cū ipso aliq̄d p̄ē necesse ē
quō ex omib ē quib unū salt aliq̄d p̄ est.
his ū causis q̄ unū salt p̄mę s. nichil p̄ē
quō ipse p̄mę omnū s. nec habent alias
causas ipse p̄ores. quō omnū causę ipē s.

De gnatōe causarū p̄mordialiū

Hęc autē sine motu
efficunt. ⁊ gnant sine ēductione
quō cōtras nec in suo statu se deserunt tē
pora ordinans. neq; ex suo subam minis
trant corruptibilia erans. s; manens
q̄d erat fecit q̄d ñ erat. nec se ē cuens po
testatē faciendi ñ sumens ex se maūam
facta. Neq; cū deg̃ant inferiora con
dens. ut mata in ipsa descendēt q̄b dedit
initiū. quō ⁊ hoc ipsū omū potentia et
natura ē tnebat sine natura natura
erant q̄ initiū sumēntque ñ erant. quō
op ⁊ factor natura idē ē ñ poterant.
Sic q̄ in faciendis se ñ minuit cōtras.
sic ⁊ in facutis se ñ auxit unū sitas. Sed
aūt facta sine defectu plena ēstunt. ⁊ p̄
facta sine motu indeficiens p̄mansit.
nichil nouū assumens. nichil amittens.
totū dans. ⁊ nichil abiciens.
Hęc p̄ma causa rerū omnū sed in se. ⁊ pp
ter se opata ē o omnia suū. Sed in se quō erant se
cus opis sui forma ñ accepit. ⁊ p̄ se qm
aliuū causa opandi ñ habuit fē ē cū ad
similitudinē suā q̄d disponebat ad par
ticipationē suā ut ex ipsa eandē forma
trahēt. q̄d cū ipsa idē bonū possidere po
tuisset. Qē sit p̄ma causa conditōis
rationalium.

Hinc q̄ prima causa sup sit rationa
lis certatē ēdmo. q̄d uolunt ds ē ma
bonitate suę beatitudinis participes fien.
quā uid ⁊ cōmunicari posse. ⁊ minui om
nino ñ posse. Illud naq; bonū q̄d ipse
erat. ⁊ quo ipse beatus erat bonitate sola
ñ necessitate thebat ad cōmunicandū
quō ⁊ optimi erat p̄desse uelle. ⁊ potentis
simi nocere ñ posse. Qd diuine uo
luntati & bonitas assunt ⁊ potestas.

Omnia ⁊ cū uoluntas sola bonitate
p̄fecta ñ fuisset. ñ parte assuisset po
testas. quō id q̄d bonitate p̄ē uolu
it. potestate subsequente adimplent. In p̄
destinatione naq; ē ambo. ⁊ bonitas
in ē ātione aūt p̄destinatq; opata
ē potestas. in beatificatione ō erantq; po
testas simul ⁊ bonitas. De tribus p̄fectis
⁊ perficientibus omnia.

Erant cū tria q̄dā. ⁊ hęc tria unū
erant. ⁊ ēnia erant tabęc. ⁊ nichil
ē p̄fectū potat sine his tbus cū his tbus
nichil diminutū. Constabat cū ut si
a deēnt tabęc. nichil p̄fectū de ē.